

V Útrobách

The Paranoid

V útrobách zhasnutých lúč,
smutná duša bdie.
Slané slzy máčajú tvár,
celú noc aj deň.

Úder straty nezmizol,
krutý svet sen premohol,
chorobou.
V duši nastal nemý hlad,
po túžbe byť opäť snáď,
len s tebou.

R:Nevnímam čas,
do žíl prúdi mi mráz,
v očiach mám tvoju tvár,
je tak nevinná.
Že život nie je fér,
tak to teraz už viem,
z fotky zostal len rám v kúte sám, v kúte sám.

V útrobách tých štyroch stien,
krehké telo spí.
Zraniteľný úsmev dvoch líc,
už sa nevráti.

Úder straty nezmizol,
krutý svet sen premohol,
chorobou.
V duši nastal nemý hlad,
po túžbe byť opäť snáď,
len s tebou.

R:Nevnímam čas,
do žíl prúdi mi mráz,
v očiach mám tvoju tvár,
je tak nevinná.
Že život nie je fér,
tak to teraz už viem,
z fotky zostal len rám v kúte sám, v kúte sám.

nevnímam čas,
do žíl prúdi mi mráz,
v očiach mám tvoju tvár,
je tak nevinná.
Že život nie je fér,
tak to teraz už viem,
z fotky zostal len rám v kúte sám, v kúte sám.

V kúte sám,
z fotky rám,
v kúte sám.

Nevnímam čas,
do žíl prúdi mi..Mráz.

Nevnímam čas,

do žil prúdi mi..Mráz.